

[Nathalie Lind]

pe. Hvis man da vil være realistisk, har man ikke andet at gøre end at bede om at få det behandlet så hurtigt som muligt, så vi kan få en fornuftig løsning.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg kan tilslutte mig fru Nathalie Linds udtalelser; også jeg vil gerne i hovedsagen henvise til de udtalelser, jeg kom med under debatten i november. Vi er for så vidt enige i fremskridtspartiets intentioner i det forslag, der er til behandling i dag. Det er klart uholdbart, at der forhandles narkotika i fængslerne, og det kan ikke gå hurtigt nok med at få rettet dette forhold. Hvorledes de forskellige truede og truende grupper kan adskilles fra hinanden, debatteres og redegøres der for efter ministerens ord i den indstilling, som nu skal forelægges.

Vi forventer også, at dette nu må forelægges meget hurtigt for os her i folketinget, og ministeren har jo nu overtaget ansvaret fra den tidligere justitsminister, som lovede, at dette skal gå meget hurtigt. Om vi så skal tage videre stilling til det foreliggende forslag, må naturligvis afhænge af, hvor hurtigt vi får ministerens indstilling på bordet.

Knud Lind (FP):

I november måned 1980 var fremskridtspartiet drivkraften ved et møde, der blev afholdt mellem funktionærer fra statsfængslet i Nyborg og repræsentanter for folketingets partier om bekæmpelsen af vold og narkotika i fængslerne. Efter at dette møde var afholdt, foranstaltede vi en debat i folketinget den 6. november 1980. En af årsagerne til denne folketingsdebat var den stigende narkokriminalitet, som herskede i Danmark, og som stadig florerer til fulde i dag, sammenlignet med de små politiske skridt, der var taget i bekæmpelsen af narkotikaen inden for fængslernes mure.

Man havde i 1978 nedsat en arbejdsgruppe, som skulle lave en indstilling om foranstaltningerne mod indsmugling og handel med narkotiske stoffer m.v. i kriminalforsorgens lukkede anstalter. Denne indstilling kom i december 1979 med forslag til løsning af problemerne. Trods denne indstilling skete der intet fra december 1979 og frem til folketingsdebatten den 6. november 1980, uagtet at ministeren kunne have ændret visitations-

reglerne i fængslerne ved en bekendtgørelse, uden at sagen behøvede at været blevet behandlet i folketinget.

Resultatet af folketingsdebatten blev, at folketinget pålagde regeringen at fremskynde betræbelserne for at hindre narkotika i danske fængsler.

I mit indlæg under den anførte debat fremlagde jeg adskillige løsninger på problemerne i forbindelse med indsmugling af narkotika i de danske fængsler. Den daværende justitsminister, hr. Henning Rasmussen, havde på det tidspunkt ikke interesse i at lytte til fremskridtspartiets gode råd, men ville hellere lytte til venstreorienterede partiers humanistiske selvsørelser om alt det gode, de ville gøre for de indsatte, og hvor forfærdeligt det var med narkotika i fængslerne, uden at de dog kunne komme med nogen form for løsning.

Vi er nu nået ind i ekspertgruppens tidsalder, uden at vi har fået løst problemerne af den grund. Den 6. november 1980 kom fremskridtspartiet med forslag til løsning af problemerne i fængslerne. I forbindelse med narkotikamisbrug i fængslerne findes der 3 kategorier af fanger. De første er strafafsonere, som ikke er afhængige af narkotiske stoffer og ej heller tager sådanne. Disse strafafsonere er anbragt i statens varetægt og har ikke længere rådighed over deres person eller færden og er helt prisgivet de vilkår, som fængselsforsorgen tilbyder dem. Det er statens ansvar, hvis disse strafafsonere bliver pålagt en tillægsstraf i form af, at de kommer ud i narkotikamisbrug under fængselsopholdet. De bør have en så human strafafsoningstid som muligt, og deres pårørende bør ikke lide under de skrappe visitationsregler som andre.

Den anden gruppe er narkoforhandlerne. De bør adskilles fra de øvrige indsatte og må under ingen omstændigheder anbringes i et fængsel med fællesskab. Man kunne tænke sig narkoforhandlerne anbragt i et specielt fængsel eller arrest uden tilknytning til andre indsatte. For denne bestemte kategori af strafafsonere bør der indføres skærpede visitationsregler ved besøg, deponering af effekter, håndtasker m.v., kropsvsitation af besøgende og eventuelt besigtigelse af strafafsoneren efter besøget, f. eks. ved mundhule- og rectalundersøgelser. Dømte narkoforhandlere bør ikke have udgang fra fængslerne, og nar-